

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۹/۱۰

عارف عباسی

بعد از این چه خواهد شد؟

سعی بلیغ می آرم به جا که مطالب را در این صفحه مختصر و مطابق حوصله تنگ بعضی دوستان بنویسم، ولی مطالب و نکات مرتبط پایه های اساسی بحث را می سازد و نمی خواهم محتوا را فدای اختصار کنم.

به هر حال لغو مذاکرات مخفیانه صلح در دوحه توسط رئیس جمهور امریکا حد اقل برای افغان های آگاهی که جریانات را صرف به خاطر یافتن امیدی جهت تحقق آرزوهای دیرینه ملی تعقیب می کردند، حد اقل مجال نفس کشیدن راحت را بخشید، و نه در پیامدهای این مذاکرات کدام آینده اطمینان بخش محسوس نبوده بر عکس هراس برانگیز و واهمه آفرین بود. فهمیده می شد که نماینده امریکا مترادف با ایفای وظایف رسمی با سوابق و ارتباطاتش با اشخاص و حلقات معین علایق بخصوص خود را هم داشت.

مذاکرات برای صلح، گرچه در ظاهر سرنوشت زندگی آینده افغانستان در آن مطرح بود، به ابتکار عمل امریکا صورت گرفت و نماینده خاص امریکا بسی موضوعات بحث و توافقات مقدماتی را حتی با حکومت افغانستان شریک نساخت. حتی یک ولسی جرگه مبتذلی به وجود آمده بود که گویا نمایندگان ملت گفته می شدند، آقای خلیل زاد برای یک تظاهر سیاسی و اهمیت قائل شدن به مردم افغانستان برای نیم ساعت به این شورا نرفته یک راپور اجمالی ندادند.

لغو مذاکرات هم تصمیم و اراده خود امریکا است و در این مورد با هیچ مرجع افغانی مشوره صورت نگرفته است.

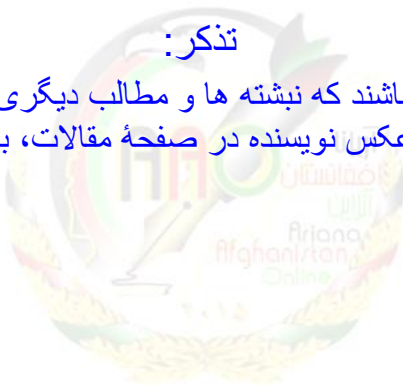
گرچه دنیا در کل منتظر است تا بداند که بعد از این تصمیم تدبیر چیست؟ و ما افغان ها بی صبرانه می خواهیم بدانیم که عواقب این قطع مذاکرات برای وطن ما چه پیامد ها خواهد داشت.

- شدت عمل نظامی و سوقیات و عملیات هوایی و زمینی برای رهایی مناطق تحت تصرف طالبان با درهم شکستن همه تشکلات، منابع تمویل و مسدود ساختن راه های تهاجمی و تهدید پناه گاه های مصون شان در بیرون افغانستان، با تقویت مزید نیروهای دفاعی افغانستان یعنی پایان بخشیدن این فاجعه توسط قوت نظامی؟

- تغییر در موقف طالبان و قبول آتش بس و پایان بخشیدن هر نوع فعالیت تروریستی علیه مراکز دفاعی افغانستان و محلات مردم ملکی با احتمال برگشت به میز مذاکره با تضمین مملکت دوست و هم پیمان امریکا؟
 - اعمال نفوذ پاکستان، برای کسب اعتماد بیشتر با تبارز قدرت سیاسی خود و دستیابی به کمک های بیشتر امریکا، ویا مداخله ممالک خلیج در تغییر موقف طالبان و قبولی شرائط آتش بس و توافق در ساختار سیاسی دولت آینده افغانستان و صیانت حقوق مدنی اتباع افغانستان و به رسمیت شناختن قانون اساسی یعنی دوام مذاکرات.
 - تداوم جنگ و افزایش اعمال خشونت بار طالبان و عملیات دفاعی بدون هدف قرار دادن مرجع اصلی و بر افروختن آتش تباه کن جنگ و جویبار ساختن خون از کشتار بیگناهان افغان برای هفده سال دیگر؟
- در شرائط کنونی و آغازین مرحله بستن درب مذاکره برگزیدن و انتخاب نکات فوق الذکر آسان نبوده نیازمند بحث مزید است تا دیده شود که عواقب در کدام جهت مسیر می یابد.

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند.

بعد از این چه خواهد شد؟؟

[A_abssi_bar_azin_tshi_khaahad_shod.pdf](#)